

Το συγκινητικό γράμμα του πατέρα στο παιδί του...

/ [Γενικά](#)

Προσπάθησε να καταλάβεις πως στην ηλικία μου δεν ζεις, επιβιώνεις

«Εάν μια μέρα με δεις «γέρο»... εάν λερώνομαι όταν τρώω και δεν μπορώ να ντυθώ... έχε υπομονή. Θυμήσου πόσο καιρό μου πήρε για να σου τα μάθω... Εάν, όταν μιλάω μαζί σου, επαναλαμβάνω τα ίδια πράγματα, μην με διακόπτεις άκουσέ με. Όταν ήσουν μικρός κάθε μέρα σου διάβαζα το ίδιο παραμύθι μέχρι να σε πάρει ο ύπνος.

Όταν δεν θέλω να πλυθώ, μη με μαλώνεις και μη με κάνεις να αισθάνομαι ντροπή... Θυμήσου όταν έτρεχα από πίσω σου και έβρισκες δικαιολογίες, όταν δεν ήθελες να πλυθείς. Όταν βλέπεις την άγνοιά μου στις νέες τεχνολογίες, δώσε μου χρόνο και μη με κοιτάς ειρωνικά, εγώ είχα όλη την υπομονή να σου μάθω το αλφάβητο.

Όταν κάποιες φορές δεν μπορώ να θυμηθώ ή χάνω το συνειρμό των λέξεων, δώσε μου χρόνο, για να θυμηθώ και, εάν δεν τα καταφέρνω, μη θυμώνεις... Το πιο σπουδαίο πράγμα δεν είναι εκείνο που λέω, αλλά η ανάγκη που έχω να είμαι μαζί σου και κοντά σου και να με ακούς.

Όταν τα πόδια μου είναι κουρασμένα και δεν μου επιτρέπουν να βαδίσω, μη μου συμπεριφέρεσαι σαν να ήμουν ένα «βάρος». Έλα κοντά μου με τα δυνατά σου μπράτσα, όπως έκανα εγώ όταν ήσουν μικρός και έκανες τα πρώτα σου βήματα.

Όταν λέω πως θα ήθελα να «πεθάνω»... μη θυμώνεις. Μια μέρα θα καταλάβεις τι είναι αυτό που με σπρώχνει να το πω. Προσπάθησε να καταλάβεις πως στην ηλικία μου δεν ζεις, επιβιώνεις. Μια μέρα θα ανακαλύψεις ότι παρόλα τα λάθη μου, πάντοτε ήθελα το καλύτερο για σένα, για να σου ανοίξω το δρόμο.

Βοήθησε με να περπατήσω, βοήθησε με να τελειώσω τις ημέρες μου με αγάπη και υπομονή.

Σε αγαπώ, παιδί μου...»

Περιοδικό «Χριστιανικοί Παλμοί»,
σελ. 169

«Όπως στον πόλεμο τα κατορθώματα δεν τα πετυχαίνουν εκείνοι που λένε πολλά, αλλά εκείνοι που πράττουν πολλά, έτσι και στον πνευματικό αγώνα η νίκη δεν ανήκει σε εκείνους που λένε λόγια, αλλά σε εκείνους που πράττουν έργα». - Ι. Χρυσόστομος

Πηγή: xristianos.gr